

Xuân và Thi nhân

Cát cánh hồn thơ bút nở hoa
Tân Xuân bùng nở trước hiên nhà
Hương tàn dĩ vãng bay theo gió
Đón phút huy hoàng rộn tiếng ca.

Cuộc sống nhân trần biến đổi luôn
Khổ đau sung sướng hoặc vui buồn
Trăm năm khoảnh khắc mờ sương khói
Thân xác tan hòa cõi sắc không.

Cát bụi bay về chốn ảo hư
Nàng Xuân chợt đến lúc giao thừa
Rồi Xuân tiếp tục vòng quay mới
Bỏ lại đằng sau nỗi vấn vương.

Cho đến khi Xuân lại trở về
Thời gian trông đợi thật lê thê
Nếu để ba mùa trôi lặng lẽ
Hồn thơ sẽ chết giữa con mê.

Vẫn mở vòng ôm mộng với mơ
Vẫn hân hoan hẹn với mong chờ
Vẫn đón văn nhân cùng thi hữu
Vẫn còn nâng bút dệt vần thơ.

ChinhNguyen/H.N.T. Jan12017